

मनुः । “ऋग्वेदाधिपतिर्जीवः” ज्यो० उक्तेः जीवस्य ऋग्वे-
दाधिपत्वं तेन तस्य वारे तद्वहे च तत्तत्कर्म ऋग्वेदिभिः
करणेयम् “शास्त्राधिपे बलनि वीर्ययुतेऽथवास्मानु” ।
ज्यो० त० तदुध्यान् त “ऋग्वेदः पञ्चपत्न्यो गायत्र्याः
सोमदेवतः । आत्वेयगोत्रः” इति पिशा० पा० उक्तम् ।
ऋग्वेदोऽध्येयत्वेनाख्यस्य इति । ऋग्वेदिन् तत्पाठके ।

ऋघा स्त्री ऋ-वा० षन् किञ् । हिंसायाम् । “कथिषस्त ऋघा-
वान्” ऋ० १, १५२, २, “ऋघावान् हिंसकः” भा० ।

“महाव्रातस्तुवि कूर्मिर्ऋघावान्” ऋ० २, २०, २ ।

ऋच स्तुतौ तदा० पर० सक० सेट् । ऋचति आर्चोत् ।
आनर्चं । कर्मणि ऋच्यते आर्चि । “याभ्यां गायत्र्यच्यते”
ऋ० ८, २८, १० “ब्रह्माख्यच्यन्ते युवभ्याम्” ७, ७०, ६,

ऋच् स्त्री ऋच्यते स्तुयतेऽनया ऋच-करणे किप् । वेदमन्त्र
भेदे “यत्तार्थवशेन पादव्यवस्थितिः सा ऋक्” जै० ।
“ऋचो यजूंषि सामानि निगदासन्वाः” कात्या० १, २, १ ।
“ऋगादयो निगदान्ताचत्वारोमन्वाः । तत्तार्थवशेन वृत्त-
वशेन वा यत्न पादव्यवस्था, सा ऋक् तत्र “समिधानि”
दुवस्यत” इत्यादौ यत्न प्रत्यक्षेण समाप्नोऽर्थोद्वह्यते तत्तार्थ-
वशेन पादव्यवस्था यत्न च क्रियापदानुपादानात् “सुस-
सिद्धाय शोचिषे तं त्वा समिद्धिरङ्गिरः” इत्यादौ अपर्य-
वसितोऽर्थस्तत्र वृत्तवशेन पादव्यवस्था भवति अतश्च यत्न
नियताक्षराणि नियताक्ष पादानियतानि वावसानानि सा
हसित्युच्यते । अनियतान्तरपादावसानं यजुः यद्यपि
प्रगीतं मन्त्रवाक्यं सामेलभियुक्तप्रयोगः तथापि तत्र विशेष-
ण गीतिः विशेषाख्यगुणराशि नास्तीति विशेषण
विशेषे बुद्धिरिति प्रथमं प्रतीयमानत्वात् गीतिरेव सामे-
ल्युच्यते तथा च “कवन्तोषु रथन्तरं गायति” “यद्योन्यां
तदुत्तरयोगायति” “ऋच्यधूदं साम गायति” प्रजापतेर्ह-
दवमनृच गायतीत्याद्युपपन्नं भवति अतः ऋग्वेदरातिरिक्तं
ब्रह्मेति शब्दाख्यं तत् सामयन्दे नोच्यते । ननु यदि रथ-
न्तरादिशब्दा गीतिरेव वाचकाः तदा “रथन्तरेण स्तुतीति”
कथं स्तुतिषाधनत्वम् गुणगुणिसम्बन्धकीर्त्तनं हि स्तुतिः
सा च गीतिरूपेण साम्ना न सम्भवति । उच्यते गीतेः
अर्थस्तुतिवाचकत्वाभावाद्गणरप्रकटनद्वारा स्तुतिषाधनत्व
भवतीति नोक्तदोषः । निगदाः प्रेषाः परसम्बोधनायाः
“मोलपोरासादय” “अग्नीदग्नीन्विहर” इत्येवमादयः । ननु
निगदा अपि यजूंष्येव ततः किमर्थं पृथगुक्ताः । उच्यते
“उपायु यजुषा ऋचं निगदेनेति” धर्मभेदेन यजुःजनन-

भावंशङ्कया पृथग्वचनम् । वस्तुतस्तु निगदानां यजुर्भूमेन
परसम्बोधनार्थत्वात् उच्चैर्निगदेनेति धर्मभेदः न च धर्म-
भेदादुभेदः ऋक्सामयोरपि कचिदुपांशुप्रयोगविधानात् अ-
तस्त्वेविध्यमेव मन्वाणाम् । तथाचोक्तम् “अर्हेर्ब्रह्ममन्त्रं
मे गोपाय यमृषयस्तैर्विदा विदुः” ऋचः सामानि यजूं-
षीति त्रीन्वेदान्विदन्तीति त्रिविदः त्रिविदां सम्बन्धि-
नोऽध्येतारस्तैर्विदाः ते च यं मन्त्रभागवद्गादिरूपेण
त्रिविधमाहूयते गोपायेति योजना । ऋग्यजुःसामा-
न्त्रको मन्त्रभेदोऽभिहितः तद्वान्तरभेदाकाङ्क्षायाश्चर्चा च
साम्नां चाध्येतप्रसिद्धौव भेदे सिद्धे लक्षणं न क्रियते”
कर्कः । “ऋचैव हौत्रमकरोद्यजुषाध्वर्यवं साम्नोद्गीथम्”
ऐत० “त्रिधा विहिता वाग्देवो यजूंषि सामानि”
शत० ब्रा० ६, ६, १, ४ । “ऋचः सामानि जज्ञिरे पुरुष-
स्तु०” “तदेतद्व्याभ्यनूक्तम्” आ० उ० । २ विध उच्यते निरु० ।
समाप्ते तदन्तात् अच् । अर्ध्वः एकचम् हृत्चं षडृचम्
इत्यादि । वहु० । अध्येतर्थेव अच् । अन्धः बहुचः
इत्यादि षन्वे टन अच् । अनृक् साम । प्राचुर्ये मयट् ।
ऋचमय तत्प्रचुरे त्रि० स्त्रियां ङोप् । “एतं यज्ञमृच-
मयं यजुर्मयम् साममयमाहुतिमयम्” शत० ब्रा० ४,
१, ४, ५ । भावे किप् । स्तुतौ षपूजायाश्च ।

ऋचस् त्रि० ऋच-वा० कसुन् । स्त्रीतरि । “गा अर्चतो-
र्नृचसे रिरौहि” ऋ० ६, २६, ५ । “ऋचसे स्तोत्रे” भा०
ऋचसे अय्य० ऋच-तृमर्थे कसेन् । स्तोत्रमित्यर्थे । “प्र वं स-
न्मानृचसेन वानि” ऋ० ७, ६, १, ६ ।

ऋचीक पु० ऋच-ईकक् । दिवःपुत्रे सविष्टभेदे । “दिवः पुत्रो
हृङ्गानुचक्षुरात्मा विभावसुः । सविता स ऋचीकोऽङ्गोभासु-
रायावहोरविः” भा० आ० १ अ० । भृगुवंश्ये २ जमदग्नि-
पितरि ऋषिभेदे । “तस्मिन्नि युक्ते विविना योगक्षेमाय
भार्गवे । अय्यसुतपादयास पुत्रं भृगुरनिन्दितम् । च्यवनं
दीप्रतपसं धर्मात्मानं यशस्विनम् । यः सरोपाङ्गु तोगर्भा
न्नादसौचाय भारत ! । आरुषी तु मनोः कन्या तस्य
पत्नी मनीषिणः । और्गस्तस्यां समभवदूहं भिक्षा मङ्गा
यया । मङ्गातेजाः मङ्गावीर्यान्बाल एव गुणयुतः ।
ऋचीकस्तस्य पुत्रस्तु जमदग्निस्ततोऽभवत्” भा० आ०
६, ६ अ० । तस्य चरितम् । भा० अनु० प० ४ अ० विस्त-
रेण वर्णितम् संक्षेपतस्तु हरिवंशे २ अ० यथा
“नाधेः कन्या मङ्गाभागा नाम्ना सत्यवती शुभा । तां गा-
धिर्भृगुपुत्राव ऋचीकाय ददौ प्रभः । तस्याः प्रोतःऽभव-